

Geschiedenis van Scouting Ferguson
1918-2018

Opdat zij Allen Eén zijn
Dulcius ex Asperis

door
Johan C. van Alphen

Impressum

Titel	Geschiedenis van Scouting Ferguson
Ondertitel	Dulcius ex Asperis óf Opdat zij Allen Eén zijn.
Auteur	Johan C. van Alphen historie@scoutingferguson.nl
Datum	22 februari 2020

Copyright © 2020, Johan C. van Alphen
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd, door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde
gegevensbestanden of op welke andere wijze ook zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de auteur.

“Opdat zij allen één zijn...”

Johannes 17 vers 21

“... there is one little thing that many an old scout can do for us ... and that is to help in the collection we are making of historical records of the movement. Good photographs of really interesting incidents connected with scouting are especially in demand, but also records, anecdotes, etc.”

Baden-Powell, april 1918

Chief Scout of the World
Robert Stephenson Smyth Baden-Powell of Gilwell,
OM, GCMG, GCVO, KCB, KStJ, DL,
1st Baron Baden Powell

Inhoudsopgave

Voorwoord van de eregroepsvoorzitter	12
Voorwoord van de groepsvoorzitter	14
Voorwoord van de auteur	16
Inleiding	20
Oprichting, naamgeving en markante leden	24
Groepshuizen	42
In de groep	56
Calendarium	72
Geheim van de eeuw	116
Bronnen	120
Bijlagen A t/m J	122
Verantwoording en dankwoord	146
Over de auteur	149

Voorwoord van de eregroepsvoorzitter

Wat heb ik een lol en plezier gehad die eerste avond met slopen (was en ben ik nog steeds goed in) en weer iets opbouwen. *Eindelijk heeft mijn vriend mij zo gek gekregen om mee te gaan naar een klusavond bij de verkenners. Ik had al een zeer lange tijd geweigerd om aan die vraag tegemoet te komen. Ik vond padluizen saaie jongens in een stom kort broekje en je moest vooral goed je best doen, in de houding staan en luisteren naar een commanderende hopman. Als anarchist pur sang zag ik dat niet zitten en dan ook nog salueren, kom nou!*

Maar goed, die eerste avond gelachen met allesbehalve brave knaapjes en een hopman die kon bulderen van het lachen. Er was vanaf het prille begin een klik tussen mijn persoontje en Fred de hopman. Ik kreeg toen van Fred ook nog de zekerheid: je haar hoeft er niet af, lekker lang laten. En zo werd ik op 27 september 1964 geïnstalleerd als verkenner en dat was het begin van een lange scoutingcarrière.

Binnen de Ferguson heb ik nagenoeg alle functies doorlopen vanaf aspirant leider bij de welpen tot voorzitter. En ook buiten de groep ben ik actief geweest op verschillende niveaus. **En toen vond ik het zat, al dat besturen, en ben teruggegaan naar de Ferguson om daar weer te genieten van de kinderen.**

Wat kunnen kinderen fantastisch meedoen met allerlei spelen en wat kunnen wij hen veel aanleren én wat leren wij ook veel van hen. Scouting is uniek, want spelenderwijs leren wij de kinderen zelfstandigheid, zelfredzaamheid en zelfbewustwording aan. Allemaal onder het mom van het scoutingspel. Als je die kinderen ziet spelen, zie je de leiding met een brede grijs op hun gezicht meegenieten. Bij scouting kan elk kind meedoen. We kennen geen reserves of 2e elftal; bij ons speelt elk kind in het eerste elftal. Ieder kind kan tot zijn recht komen. Ferguson bestaat niet voor niets 100 jaar, want de basisgedachte - **wij leren de kinderen spelenderwijs zelfstandig te zijn** – bestaat nog steeds. Niet jij als leider of bestuurslid maar het kind hoort centraal te staan in het spel. Het rekening willen houden met de belangen en inzichten van het kind zit diep in de genen van de Ferguson. Fred (hopman) Regeer liep daarmee in zijn tijd voorop. Hij vond inspraak van de kinderen en jonge leid(st)ers belangrijk. Ferguson is vriendschap en dat gaat soms verder; vele huwelijken in de groep zijn er geweest. Kinderen van oud-leid(st)ers en leden hebben hun ouders opgevolgd als lid, leid(st)er en bestuurslid. Zo gaat het door – tot over 100 jaar.

HansBert Griffioen

Den Haag, januari 2020

Voorwoord van de groepsvoorzitter

Onze groep is anno 2020 te herkennen aan de grote groep vrijwilligers (die zich trots 'Fergusonner' noemen) die elke keer weer enthousiast klaar staan om de Haagse jeugd te vermaken binnen het Spel van Scouting. Vanuit een professionele kijk op dit spel dagen ze zichzelf en anderen telkens weer uit om vernieuwend bezig te zijn. Ze hebben een kritische blik op de organisatie opdat de lat zo hoog mogelijk komt te liggen! Ze geven dus ruimschoots gehoor aan die landelijke kreet: 'Laat je uitdagen!'. Elke keer weer!

Het is Johan gelukt om de indrukwekkende geschiedenis van onze groep vast te leggen. Een geschiedenis waar de inzet van vrijwilligers telkens de succesfactor blijkt te zijn. Het 100-jarig bestaan is dankzij hen mogelijk geworden.

Hun verhaal maakt dat ik trots ben op het feit dat ik hun voorzitter mag zijn in deze groep. Het verhaal rondom de huisvesting van de groep is mijns inziens een goed voorbeeld. Hoe vaak er niet van locatie gewisseld werd, omdat het niet voldeed aan de eisen of wensen van de leiders of bestuurders. Waar het soms ronduit gevaarlijk was om het gebouw alleen al te betreden, omdat het onder stroom stond! Maar dankzij de inzet van o.a. mijn voorgangers, ieder op zijn eigen karakteristieke manier (...daadkrachtig, overtuigend, vasthoudend, soms eigenwijs of juist meegaand..), kwam het elke keer weer goed.

Wat mij ook raakt is het feit dat het succes van de groep komt doordat leiders en/of bestuursleden zich niet alleen maar richtten op het succes van 'de eigen groep'. Door zich soms juist ook in te zetten voor andere scoutinggroepen, de scoutingregio of scouting in het algemeen, bracht het de Ferguson veel goeds. En misschien dat dankzij het verlenen van de naam 'Ferguson' aan 'Groep 10' door mevrouw Ferguson-Jens (met daarbij het gebruik van de officiële tartan van de clan), heeft bijgedragen aan het meest vooraanstaande kenmerk van een 'Fergusonner'. Eens een Fergusonner, altijd een Fergusonner. De kracht van een clan is dat zij er altijd voor je kan zijn. Je komt bij ons thuis en je bent welkom! De slogan rondom het 100-jarig jubileum doet daar alle eer aan: 'Wij zijn de Ferguson!'.

Ik krijg vaak als voorzitter te horen dat dit warme gevoel direct door een buitenstaander wordt ervaren. Ouders die een eerste keer komen kijken geven aan dat dit de doorslaggevende factor is waarom ze hun kind bij ons inschrijven. Ook al zijn er soms andere groepen dichterbij. Maar ook oud-leiders en vrijwilligers blijven vaak nog lang betrokken bij de groep. Ook al wonen ze soms kilometers buiten de stad. Dit is zeker weten het grootste erfgood van de groep en dat wordt door iedereen gekoesterd.

Johan heeft door het schrijven van dit boek mijns inziens laten zien dat hij Fergusonner pur sang is. Het realiseren van dit boek heeft waarschijnlijk een ongekende hoeveelheid tijd en energie gekost en het is hem gelukt de geschiedenis van de groep in zijn essentie weer te geven. Vanuit de vele, vele verhalen is er nu een samenvattend geheel waar iedereen van mag genieten. Waarin elke Fergusonner trots kan terugkijken op het verleden en zo energie en inspiratie op kan doen voor de toekomst! Zodat er nog heel lang avonturen beleefd mogen worden door Fergusonners, die misschien dan weer een weg vinden in een toekomstig boek...

Johan, namens alle Fergusonners, dank!

Bas Saraber

Den Haag, januari 2020

